

[Ellemann-Jensen]

skal være færdigt på den og den dato. Det er komplicerede ting, vi taler om. Det er et område, der fylder milliarder på vores samlede beskatningsområde. Men regeringens tilsagn om at gå ind i seriøse overvejelser om, hvordan vi kan ændre det område i overensstemmelse med, hvad CD ønsker, var så præcist formuleret, at ingen kan klage over ikke i tilstrækkelig grad at have fået indrømmelser dér.

Det er derfor vanskeligt at tro, at CD alligevel ønsker at sprænge forliget, bare fordi man ikke får sin lettelse af motorbeskatningen igennem, og forhåbentlig besinder CD sig. Der er jo stadig tid til at bevise, at man vil leve op til tidligere erklæringer om at turde tage et medansvar også for tunge beslutninger, og det er venstres håb, at centrumdemokraterne tager mod til sig, mod til at leve op til deres tidligere erklæringer. Der ligger stadig et tilbud på bordet, som CD ikke med rimelighed kan lade falde bort i et på forhånd urealistisk håb om også at få en mærkesag om lettere vægtafgift igennem her og nu. CD har tidligere vist sig rede til at tage medansvar for ubehagelige, men nødvendige indgreb. Vi håber stadig, at det er muligt også at få CD med denne gang. Det vil pynte på regeringens kriseindgreb, og det vil også klæde CD.

Hagen Hagensen (KF):

I Midsommervisen, der gentagne gange er benyttet i forbindelse med denne bukete af lovforslag, hedder det:

»Men den skønneste krans bliver dog din, sankte Hans, den er bundet af sommerens hjerter så varme, så glade.«

Det er der vist mere end måde med, tror jeg. Der er nælder, der brænder, der er torne, der stikker. Hr. Hjortnæs og nu hr. Ellemann-Jensen har jo brugt en væsentlig del af deres tid til at redegøre for alle de forsøg, de gjorde uden for skatte- og afgiftsudvalget, som den ene er leder af og den anden er fremtrædende medlem af, men hvor der egentlig ikke blev gjort så forfærdelig meget fra de to side. Men det var måske en frierkrans, der skulle til, og den blev da gentaget af hr. Ellemann-Jensen til CD nu. Det må de om.

Den energi, som regeringspartierne har lagt for dagen ved at forcere gennemførelsen

af lovforslagene – og det gælder ikke mindst det udvalgsarbejde, der har været – står i omvendt forhold til forslagernes værdi. I ly af energikrise vil regeringen gennemtrumfe traditionelle afgiftsforhøjelser, der gør dagligdagen dyrere for os alle. Regeringens forslag øger det i forvejen høje skattetryk i Danmark, der hører til de allerhøjeste, og giver uvægerlig stigende arbejdsløshed. Der mangler perspektiv i regeringens forslag. De er kortsigtede og løser ingen problemer. Inflation og lønpres følger så sikkert som noget. Regeringen har ingen aftaler om konkrete besparelser på statsbudgettet. Dem vil man finde frem til; guderne må vide hvordan. Man søger med lys og lygte, siger hr. Ellemann-Jensen, men det er der altså ikke kommet noget ud af endnu. Når man også ser på, hvor uens de to regeringspartier er på disse områder, må det undre, om der kommer noget ud deraf.

Kommunerne vil man bremse i deres virke, og anlægsopgaver i kommunerne skal skæres ned. Det kan måske have yderligere arbejdsledighed til følge, og det gælder for øvrigt ikke mindst de veldrevne kommuner med konservativ ledelse, der kommer ud for det, man vil bremse op for fra regeringens side. Senest har jo mange kommuner gennem den på regeringens foranstaltning foretagne yderligere kommunale udligning fået pålagt yderligere byrder. Dem må man da i hvert fald få lov til at holde udenfor. Vi hører også i dag til morgen, at den tidligere overvismand Rold Andersen kendetegner regeringens indgreb over for kommunerne som panikagtigt, som noget, der ikke vil bringe ret mange besparelser, om overhovedet nogen.

Og får vi en billøs dag – det er der også tvivl om; man var for trætte til at drøfte den i går i finansudvalget, sagde man da, men det kan der jo ligge så meget bag – så under regeringen sig ikke for at pålægge kommunerne at administrere dispensationsordningen for biler, men det skal ske uden vederlag, og det gør man, selv om man pålægger kommunerne at nedsætte aktiviteten. Det er en lille, men ganske betegnende ting, der derfor skal nævnes her.

Vi ved fra regeringens eget svar, at dens indgreb betyder en reallønsnedgang på 2½ pct. for gennemsnitsfamilien. Det konservative folkeparti har sagt fra over for dette. Vi har med vor 6 punkts plan stillet et alternativ